

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน จงถามตนเองว่า ลูกอยู่ในการจดจำฟอนานเท่าไร? ลูก ๆ มีสภาพที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณนานแค่ไหน?

คำถาม: ลูก ๆ ผู้มีโชคของพ่อทำตามคำแนะนำใด?

คำตอบ: คำแนะนำของพ่อก็คือ ลูก ๆ ที่แสนหวาน ขอให้ลูกมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ! ลูก ๆ ทั้งหมดนั้นเป็นเพศชาย ไม่ใช่เพศหญิง บทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในลูกแต่ละดวงวิญญาณ เวลานี้ทำเพียรพยายามในสิ่งนี้และฝึกฝนสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ นี่คือการจดหมายปลายทางที่สูงส่งที่สุด

เพลง: ฉันได้มาเพื่อปลุกโชคของฉัน...

โอมซานติ ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานที่สุดได้ยินเพลง ลูก ๆ ทางจิตนั้นก็คือเป็นตัวของตัวเองดวงวิญญาณ พูดว่าพวกเขา กำลังนั่งอยู่กับพ่อทางจิตเพื่อที่จะสร้างโชคของเขาสำหรับโลกใหม่ นั่นก็คือโชคของสวรรค์ เวลานี้ลูก ๆ ต้องมีสำนึกที่เป็นทางจิต นั่นคือลูกต้องกลับมาเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ต้องอาศัยความพยายามที่สุด คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและคิดว่าลูกดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเช่นกัน บางครั้งลูกกลายเป็นนักกฎหมาย บางครั้งก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งและบางครั้งก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ดวงวิญญาณคือผู้ชายและเราทั้งหมดคือพี่น้องชายไม่ใช่พี่น้องหญิง ดวงวิญญาณพูดว่า: นี่คือการร่างกายของฉัน ดังนั้นคำพูดเหล่านี้จึงหมายความว่าแม้ว่าร่างกายอาจจะเป็นผู้หญิงแต่ดวงวิญญาณคือ ผู้ชาย ลูกต้องเข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก พ่อมาทำให้สติปัญญาของลูกละเอียดอ่อนและกว้างไกลอย่างมาก ลูก ๆ ดวงวิญญาณเวลานี้รู้ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิด สันสการ์ที่ดีและไม่ดีอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกได้รับร่างกายตามสันสการ์เหล่านั้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับดวงวิญญาณ ความเพียรพยายามนั้นจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ ลูกเคยจดจำพ่อทางโลกของลูกมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อของลูกที่อยู่เหนือโลกนี้ ลูกพิจารณาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า ฉันดวงวิญญาณใช้ร่างนี้ เวลานี้พ่อกำลังมาสอนเราดวงวิญญาณ นี่คือการรู้ทางจิตที่พ่อทางจิตได้ให้ไว้ ก่อนอื่นและอันดับแรกเลยคือ ลูก ๆ ต้องอยู่ในสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ การอยู่ในสำนึกดวงวิญญาณเป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมาก ความรู้ไม่ได้สูงเช่นนั้น ไม่มีความเพียรพยายามในความรู้ การเข้าใจวงจรโลกคือการเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ พ่อคือผู้ที่สูงที่สุด จากนั้นก็คือเทพที่อยู่ในอาณาจักรละเอียดอ่อน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกอยู่ในโลกมนุษย์ ไม่มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนหรือโลกที่ไม่มีตัวตน นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ ยุคทองคือดินแดนของความสุข ขณะที่ยุคเหล็กคือดินแดนของความทุกข์ ไม่มีใครได้รับความสงบที่นี้ในอาณาจักรของราวัน ลูก ๆ เวลานี้ได้รับความรู้ว่า ลูกคือดวงวิญญาณและอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ อวัยวะเหล่านั้นเพื่อให้ลูกใช้แสดงการกระทำไม่ว่าลูกจะแสดงการกระทำหรือไม่ก็ตาม ฉันคือดวงวิญญาณและศาสนาดั้งเดิมของฉันคือความสงบ ลูกคือคามารโยคี และแน่นอนว่าลูกยังต้องแสดงการกระทำ ไม่อาจมีการทั้งการกระทำได้นั้นเป็นหนทางของเซนยาสซี พวกเขาทั้งบ้านเรือนไปอยู่ที่อื่น พวกเขาไม่ทำอาหารแต่เฝ้าชอจากผู้ครองเรือน พวกเขาต้องไปหาผู้ครองเรือนเพื่อขออาหาร พวกเขาละทิ้งบ้านและครอบครัวของตนเองแต่ก็ยังคงแสดงการกระทำอยู่เรื่อย ๆ พวกเขาไม่สามารถละทิ้งการกระทำได้ เมื่อดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบจึงไม่มีการกระทำที่นั่น ที่นั่นไม่มีอวัยวะทางร่างกาย ดังนั้นลูก ๆ ดวงวิญญาณจะมีการกระทำได้อย่างไร? นี่เรียกว่าเป็นสนามของการกระทำ ทุกคนต้องลงมาสู่สนามของการกระทำ นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ โลกที่ไม่มีตัวตน ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณต้องหลอมรวมอยู่ในธาตุแห่งแสง ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ จากนั้นพวกเขาก็มาที่นี้สู่สนามของการกระทำเพื่อเล่นบทบาทของตนเอง เหล่านี้คือรายละเอียด บาบ่าได้บอกกับลูกโดยสังเขปว่า จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย สิ่งนี้คือโยคะโบราณของบาร์ตอันที่จริงแล้ว สิ่งนี้ไม่ควรเรียกว่าโยคะแต่ควรจะเป็นการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้ต้องอาศัยความพยายาม น้อยมากที่จะกลายมาเป็นโยคี ก่อนอื่นต้องมีการสอนโยคะและจากนั้นก็เป็นความรู้ ก่อนอื่นใดต้องมีการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า จงกลับมาเป็นดวงวิญญาณ! นี่คือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงทางจิต ไม่ใช่การจดจำระลึกถึงของความรู้ ลูก ๆ ต้องเพียรพยายามในสิ่งนี้ แม้ว่าบางคนเรียกตนเองว่าเป็นบีเค พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ พ่อมาและทำให้ลูก ๆ มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณผ่านบราห์มา ผู้ที่มีสำนึกเป็นร่างกายและเวลานี้เพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นดวงวิญญาณ บราห์มาไม่ใช่พระเจ้า ที่นี้มนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่บริสุทธิ์และสูงส่ง มีการอ้างถึงดวงวิญญาณไว้ว่า ดวงวิญญาณบุญ ดวงวิญญาณบาป มนุษย์พูดว่า อย่ารบกวนดวงวิญญาณฉัน! อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าเขาคือใคร โอ ดวงวิญญาณมนุษย์ คุณกำลังทำธุรกิจอะไร? เขาก็ตอบว่า ฉันดวงวิญญาณกำลังทำธุรกิจอย่างนั้นอย่างนี้ผ่านร่างนี้ ดังนั้น ก่อนอื่นใดจงมีศรัทธาและจดจำพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่ให้ความรู้ทางจิตนี้ได้ พ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าผู้ที่ฉลาดในความรู้จะเข้มแข็งมากในสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณจะซึมซับความรู้นี้ได้เป็นอย่างดี มีมากมายที่เข้าใจความรู้เป็นอย่างดีแต่พวกเขาก็ลืมชิพบาบา ลูกก็ต้องพิจารณาครั้งแล้วครั้งเล่าว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องกลายมาเป็นเช่นเจนนีในสิ่งนี้ มี

เรื่องราวของเจนนี พ็อกียังให้งานนี้แก่ลูกด้วย จงจดจำพ่อ มิฉะนั้นแล้วมายาจะกินลูก! มายาคือเจนนี ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงใด บาปของลูกก็จะถูกปลดปล่อยมากตามนั้น แล้วลูกก็จะรู้สึกถึงแรงดึงดูดมากยิ่งขึ้น มายาทำให้ลูกกลับหัวกลับหางและนำลูกไปสู่ พายุมากมาย มันควรอยู่ในสติปัญญาของลูกดวงวิญญาณว่า ลูกๆ คือ ลูกของพ่อ ลูกเพียงแต่ต้องอยู่ในความสุขนี้ มายาจะตบตีลูก เมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างกาย พวกเขาก็ยังแสดงการละเล่นอหัตมโต (บางคนใส่ลูกบิดเข้าไปในปาก) เมื่อบางคนใส่ลูกบิด เข้าไปในปากปัญหาก็จะหายไป สิ่งนี้หมายความว่ามายาจะไม่รบกวนลูก เมื่อลูกอยู่ในการจดจําระลึกถึงพ่อ มีการบรรพราเพราะสิ่งนี้ ลูกเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจําระลึกถึงแต่มายาก็มาดึงดูดของลูกและไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจําระลึกถึง จากนั้นลูกก็ เป็นทุกข์แล้วก็ไปนอน มีการสู้รบกับมายาอย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นง่ายตายที่สุด ลูก ถูกบอกครั้งแล้วครั้งเล่าให้คิดว่าได้ใช้ 84 ชาติเกิดสมบูรณ์แล้วในเวลานี้ และเดี๋ยวนี้จะได้พบกับบ๊อบ เป็นเรื่องยากที่จะจดจำสิ่ง เหล่านี้ แต่ไม่ยากเลยที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น อย่าคิดว่าลูกอธิบายดีมาก ไม่เลย สิ่งแรกคือการจดจําระลึกถึง ผู้คนมากมายมาที่ นิทรรศการ จงสอนบทเรียนแรกของการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้กลับมาสาโท ประธานจากที่ทาโมประธาน นี่คือนิทรรศการแรกที่ต้องสอนพวกเขา ไม่มีใครสอนราชาโยคะโบราณของบาร์ตได้ เมื่อพ่อมาสอนสิ่งนี้ เท่านั้นที่ลูกจะเรียนรู้ได้ เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะสอนราชาโยคะให้แก่มนุษย์ด้วยกัน ในยุคทองลูกบริสุทธิ์และลูกมีประสบการณ์กับ ราชวัลที่นั่น ไม่มีเรื่องของความรู้หรือความไม่รู้ที่นั่น ในหนทางของการกราบไหว้บูชาเท่านั้นที่ผู้คนร้องหาพ่อเพื่อมาจัดความทุกข์ และประทานความสุขให้แก่พวกเขา ไม่มีกูรู ฯลฯ ในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นพวกเขาได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกเพื่อการหลุดพ้นในชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสเป็นเวลา 21 ชาติหรือ 21 รุ่น มีคำกล่าวว่า บราห์มากูมรีคือ ผู้ยกระดับถึง 21 รุ่น สิ่งนี้ได้รับการจดจำในบาร์ตเท่านั้น ในบาร์ตเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกเป็นเวลาถึง 21 รุ่น ที่ นั้นลูกเป็นของศาสนาเทพเดียว ไม่มีศาสนาอื่นที่นั่น พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ไปเป็นเทพ เราจะกลับบ้านได้อย่างไรโดยที่ไม่ กลับมาบริสุทธิ์? ทุกคนที่นั่นไม่บริสุทธิ์และมีกิเลส ผู้ที่ก่อตั้งศาสนาต้องหล่อเลี้ยงศาสนาของเขาเช่นกันขณะที่ศาสนาเฝ้าแต่เติบโต ขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีใครกลับบ้านได้ ไม่มีนักแสดงแม้แต่คนเดียวที่จะกลับบ้านได้ ทุกคนต้องกลับมาสาโทประธานและไปสู่สภาพของ สาโท ราโจและทาโม สำหรับบราห์มาก็เช่นกัน มีการกล่าวว่า กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา จะมีบราห์มาเดียว เท่านั้นหรือในโลกนี้? เวลานั้นลูกได้กลับมาเป็นส่วนหนึ่งของสกุลบราห์มิน ลูกเคยอยู่ในกลางคืนและเวลานี้ลูกจะไปสู่กลางวัน ได้มี การอธิบายให้แก่ลูกว่า ลูกได้อยู่อย่างมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างไร แล้วลูกกลายมาเป็นผู้ที่กราบไหว้ก็ชาติ ไม่มีใคร กลับมาสูงส่งจากที่ตกโง่ได้จนกว่าพ่อจะมา ผู้ที่เกิดด้วยกิเลสนั้นถูกเรียกว่ามีมลทิน ด้วยเหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นนรก ถ้าหากมี ความทุกข์ทั้งในนรกและสวรรค์แล้ว สวรรค์ก็จะไม่ถูกเรียกว่าสวรรค์ เขาจะเฝ้าแต่ตั้งคำถามที่ผิดอยู่เรื่อยๆ จนกว่าจะเข้าใจได้ ลูกต้อง ลูกต้องอธิบายว่าบาร์ตนั้นเคยสูงส่งมาก เช่นที่การยกย่องของพระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุด การยกย่องของบาร์ตก็ยิ่งไร้ที่สิ้นสุด เช่นกัน บาร์ตคืออะไร? ใครทำให้บาร์ตเป็นเช่นนั้น? พ่อผู้ที่ลูกร้องเพลงสรรเสริญ พ่อมาและทำให้ลูกๆ ไปเป็นนายของโลก พ่อ ทำให้มนุษย์จากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส พ่อพาพวกเขาไปสู่ความสงบที่มนุษย์เพียรพยายามไปให้ถึง นั้นเรียกว่าความสุขอย่างสมบูรณ์ ความสงบอย่างสมบูรณ์และความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ที่นั่นลูกอยู่อย่างสงบและมีความสุขด้วย เช่นกัน ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ลูกใช้จำนวนชาติเกิดมากที่สุด ผู้ที่ใช้จำนวนชาติเกิดน้อยที่สุด จะอยู่ในความสงบอย่างแท้จริง พวกเขาเพียงแต่มาเหมือนฝูงยุงและก็เล่นบทบาทของตนเองเป็นเวลา 1 ชาติหรือเพียงครึ่งชาติ เท่านั้น แล้วสิ่งนั้นจะมีค่าอะไร? พวกเขาไม่มีค่าเลย ฝูงยุงมีค่าอะไร? พวกมันใช้ชาติเกิดเพียงแค่นั้นในหนึ่งคืนและก็ตายในคืนนั้น ใน เวลานั้นผู้คนต้องการความสงบมากที่สุดเพราะว่ากูรูของทุกวันนี้ไปสู่ความสงบ ลูกมาที่นี่เพื่อกลับมาเป็นชาวสวรรค์ ผู้ที่อาศัยอยู่ใน สวรรค์จะไม่ถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในความสงบ ผู้ที่อาศัยอยู่ในความสงบคือผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ผู้คนได้เรียนรู้ คำว่า “การหลุดพ้น” จากกูรูของเขา ผู้หญิงถืออดเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งสวรรค์ เมื่อบางคนตาย ผู้คนก็จะพูดว่าเขาจะไปเป็น ชาวสวรรค์ พวกเขาไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้นจริงๆ แต่ผู้คนในบาร์ตมีความเชื่อในสวรรค์ พวกเขาเชื่อว่าในบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ชิพาบามาและทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ ดังนั้น แน่แน่นอนว่าท่านจะสร้างสวรรค์ที่นี่ ท่านจะไม่มาในสวรรค์เพื่อสร้างสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของนรกและสวรรค์ พ่อมาในทุกวงจรในยุคบรรจบพบกัน พวกเขาได้เขียนว่าท่านมาในทุกยุค พวกเขา ได้ลิ้มคำว่า “วงจร” การละเล่นนี้ได้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้า แล้วก็กลับมาเล่นซ้ำเช่นเดิม ลูกมารู้จักพ่อและวงจรโลกในชาติสุดท้าย นี้ เวลานั้นลูกรู้ต่างลำดับกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นได้อย่างไร การละเล่นทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของผู้คนในบาร์ต เวลานั้นลูกกำลังศึกษา ราชาโยคะกับพ่อ ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยการจดจําระลึกถึงพ่อ มีรูปภาพ ใครทำภาพเหล่านี้ขึ้นมา? ผู้เดียวไม่ได้มีกูรูใด เลย ฯลฯ แม้ว่าเขาจะมีกูรูแต่กูรูนั้นก็ไม่ได้มีเพียงสาวกแค่คนเดียวเท่านั้น! เขามีสาวกมากมาย ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวที่มี ความรู้นี้ ผู้คนมากมายถามว่าดาต้าของเธอสั่งให้ทำภาพเหล่านี้ขึ้นมาหรือ พ่อให้นิมิตด้วยความเข้าใจที่สูงส่ง พ่อยังให้นิมิตของ

สวรรค์อีกด้วย ลูกมีนิมิตว่าโรงเรียนดำเนินการอย่างไรและที่นั่นใช้ภาษาอะไร เมื่อลูก ๆ อยู่ในเตาอบ บาบาค่อยทำให้ลูกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ในการาจี ลูกอยู่กันโดยลำพังและนั่นก็เหมือนกับว่าเป็นอาณาจักรของลูกเอง ลูกเคยมีทุกสิ่งของตนเอง ผู้อื่นไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ลูกเคยเชื่อว่านั่นคือ ท้องพระโรงของคุด้า (พระเจ้า) บาบาอธิบายว่าลูกคือ แม่ชีที่เป็นของผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว แม่ชีเป็นของพระคริสต์ผู้เดียวเท่านั้นและไม่ใช่ของผู้อื่นใด ลูกรู้ว่า ลูกได้รับมรดกของลูก จากชิพบาบาเท่านั้น ชิพบาบาเป็นเพียงจุด ท่านต้องอธิบายผ่านใครบางคนเช่นกันใช่ไหม? แน่แน่นอนว่าประชาธิปไตยบราห์มาต้องอยู่ที่นี้ พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ของผู้นี้ในชาติสุดท้ายจากหลายชาติเกิดของเขา อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงซึมซับความรู้เป็นอย่างดีและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ต้องอาศัยความเพียรพยายาม นี่คือจุดหมายปลายทางที่สูงส่งที่สุด ทำให้ดวงวิญญาณสาโทประธานด้วยการทำความเพียรพยายามนี้
2. จงกลับมาเป็นเจนนีและอยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง ไม่ว่ามายาจะนำอุปสรรคเข้ามามากมายเท่าไร เพียงแค่ใส่ลูกบิดเข้าไปในปากของลูก อย่าได้รู้สึกทุกข์เพราะมายา อยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียวและขจัดพายุออกไป

พร: ขอให้ลูกนั่งบนบัลลังก์หัวใจและบัลลังก์ของอาณาจักรโดยการทำให้ทุกการกระทำของลูกเป็นอนุสรณ์เช่นเดียวกับของพ่อ

เช่นที่ทุกคำพูดที่พูดโดยพ่อได้กลายเป็นอนุสรณ์ ท่านเองเดียวกัน สิ่งใดก็ตามที่ผู้ทักทายกับพ่อได้กล่าวออกมานั้น จะถูกหลอมไว้ในหัวใจของทุกคน นั่นคือ สิ่งนั้นจะกลายเป็นอนุสรณ์ หัวใจของดวงวิญญาณเหล่านั้นได้รับการสัมผัสจากดวงวิญญาณที่พวกเขาคิดถึง คำพูดเพียงไม่กี่คำที่ดวงวิญญาณเช่นนั้นกล่าวออกมาจะเรียกความมั่นใจและทำให้พวกเขาสบายใจ แล้วพวกเขาก็จะมีประสบการณ์ของความใกล้ชิด ดังนั้น ทุกคนจะพิจารณาดวงวิญญาณเช่นนั้นว่าเป็นของพวกเขา ลูก ๆ ผู้ที่ทักทายท่านนั้นที่เจนนีอยู่บนบัลลังก์หัวใจและบัลลังก์ของอาณาจักรได้

คติพจน์: จงกลับมาเป็นนกที่โอบบินและเอาชนะปัญหาทั้งหมดโดยไม่มีอุปสรรคใดเกิดขึ้นกับสภาพโอบบินของลูก

โอม ซานติ